

трѣбва да поставимъ въ ума си, то е, да разберемъ, че Богъ е една разумна Любовъ, въ която нѣма нито измѣна, нито промѣна. И най-първо, когато говоримъ за Любовъта, трѣбва да знаемъ нейнитѣ качества: Любовъта не дава благородство на човѣка, Любовъта не дава сила, тя не му дава и знания, не му дава и свобода. Любовъта носи животъ, носи нѣжностъ, деликатностъ, привлѣкателностъ, всички тия качества, които осмислятъ вѣтрѣшния животъ. Туй, което нѣкой пжтъ искаме отъ Любовъта, то се отнася къмъ друга областъ — знанието. Туй носи Мѣдростъта. Но, ако не дойде Любовъта да внесе тѣзи качества, да донесе животъ, на каква основа ще посадите тѣзи знания на Мѣдростъта? Любовъта носи изобилень животъ. Единственото нѣщо, което изхвърля страданията, скърбитѣ, болеститѣ, това е Любовъта. Дойде ли Любовъта, страданията, скърбитѣ, болеститѣ, отчаянието, меланхолията, всичко туй избѣгва. Най-първо тя внася едно съзнателно доволство въ вѣтрѣ въ живота, а това е основата на живота. Сега, нѣкои казватъ: той има любовъ, но не е доволенъ. Щомъ не е доволенъ, това не е любовъ въ него. Първото нѣщо: Любовъта прави човѣка доволенъ. Това е Божествено. Любовъта още сега можете да я имате, но ако азъ река да ви дамъ Любовъта, вие ще турите въ ума си мисълъта да гледате, по какъвъ начинъ, отдѣ ще дойде тя, да я видите. Не, пжтъ по който върви Любовъта е толкова свещень, че всички същества въ свѣта, отъ Бога надолу, я гледатъ съ прѣвързани очи. Когато влиза Любовъта въ свѣта, хората трѣбва да си прѣвържатъ очитѣ. Всички си затварятъ очитѣ. Когато тя влѣзе, затваря вратата си и казва: „Снемете вашитѣ прѣвръзки!“ Нали казватъ, че любовъта е слѣпа? Не е слѣпа Любовъта, но ние трѣбва да прѣвържемъ очитѣ си, да ослѣпѣемъ, за да дойде Любовъта у насъ. И сега, у съврѣменнитѣ хора, психологически вѣрно е, че колкото по-културни ставатъ, толкова по-вече губятъ Любовъта. Колкото повече знания иматъ, толкова повече тѣ изгубватъ Любовъта си. Защо? Като дойде Любовъта, вие гледате да намѣрите нейната врата, да я чоплите, като нѣкой орѣхъ. „Ама защо ме люби, кои сж причинитѣ?“ Ако азъ ви любя, не питайте защо. Има единъ свещень законъ: никога не питайте защо